

המסע הבטוח של יובל בשבילי הקיבוץ

iyar rom

YUVAL & THE DATA-SPACE

יובל מתעורר בהתרגשות בבוקר הראשון ללימודים, מכין את תיק הצבעוני שלו ויוצא עם הוריו מהבית בקיבוץ. השמש זורחת מעל בתים הקטנים והמדשאות הירוקות, והכל מרגיש חדש ומבטיח לקראת השנה החדשה.

יבל והוריו צועדים על שביל הזהב המוביל מחדר האוכל אל בית
הספר. הוא עוקב בשמחה אחרי כפות הרגליים הצהובות המצוירות על
השביל, שיוצרות בדיוק לאן להוליך אותו בבטחה בין העצים

לפני שהם חוצים את הכביש הפנימי, יובל עוצר ומקשיב היטב כפי שלמד. הוא זוכר שצריך להסתכל לכל הכיוונים ולא להתעסק בטלפון הנייד, כדי לוודא ששום רכב לא מתקרב לפני שהוא מניח רגל על הכביש.

הם מגיעים לאזור לב הזהב, מתחם הגנים והפעוטונים הצבוע
בכתום עז. יובל רואה את הלבבות הכתומים על השביל ומבין שזהו
מקום מוגן במיוחד עבור הילדים הקטנים שמשחקים מסביב

ובל מבחין במחסום החשמלי שנסגר כדי למנוע מרכבים להיכנס
למתחם הילדים בשעות העמוסות. הוא מבין שהשקט והבטיחות
בשבילים הם בזכות הכללים שכולם בקיבוץ שומרים עליהם יחד.

ליד בית ספר משגב, יובל רואה מכוננית עוצרת לרגע בנקודת נשק וסע החדשה. ילדה יוצאת מהרכב עם חיוך, נותנת נשיקה מהירה לאבא, והוא ממשיך בנסיעה כדי לאפשר להורים הבאים לעצור בבטחה.

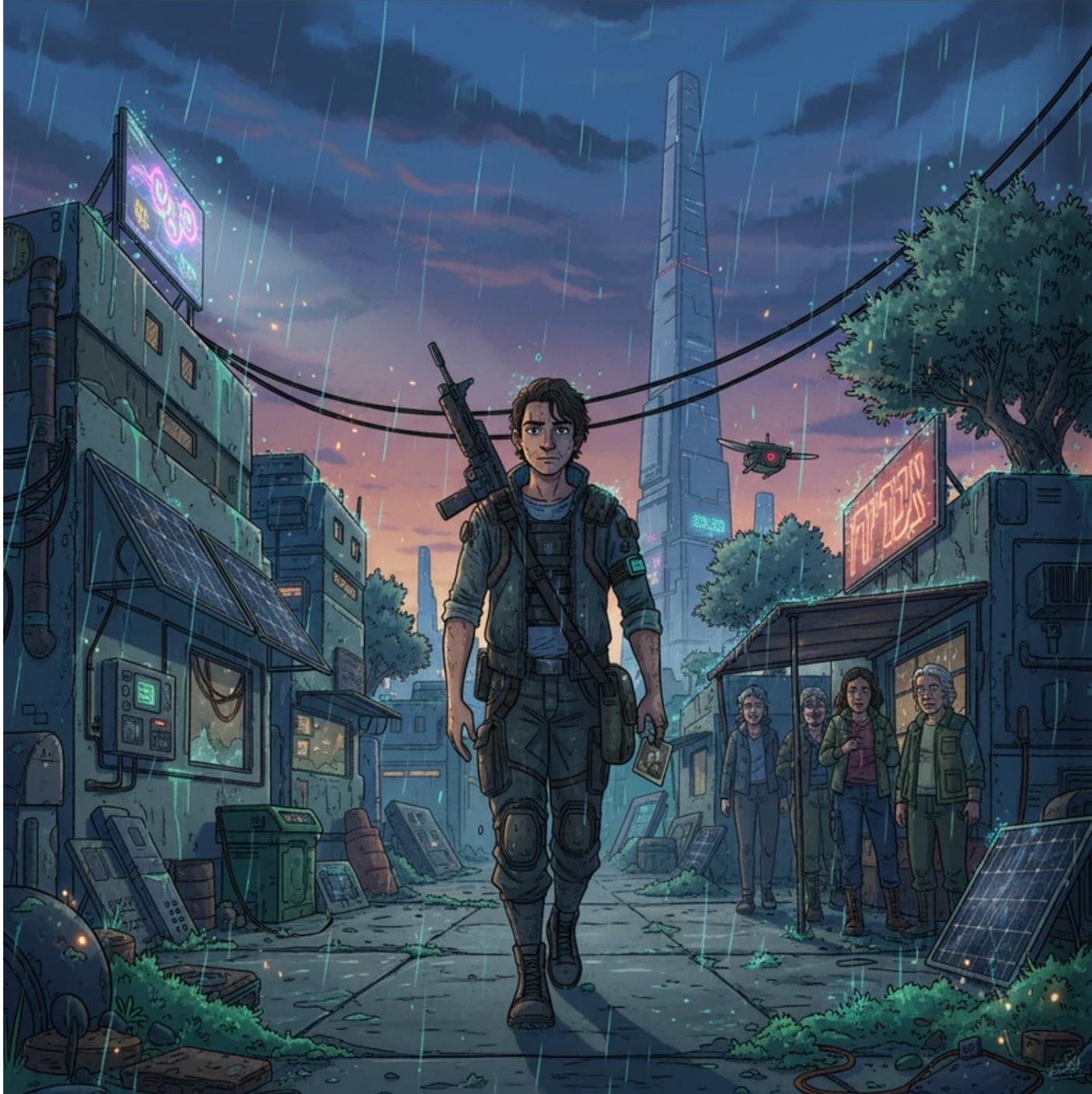
מעבר החצייה שליך בית הספר, גל רסיס האדיב מחייך אל יובל ומסמן לו בעזרת שלט העצור שאפשר לחצות בבטחה. יובל מודה לו בחיוך על המסירות והעזרה שהוא מעניק לילדים בכל בוקר מחדש.

אחר הצהריים, יובל רוכב על האופניים שלו בשבילים המותרים בקיבוץ. הוא חובש קסדה צבעונית ושומר על ערנות, נהנה מהרוח ומנופי השדות הירוקים שמקיפים את הבית.

קבוצה של הורים ומתנדבים מצוות זהב"י נפגשת ליד המזכירות כדי לתכנן איך להגביר את המודעות לבטיחות. יובל רואה אותם מרגיש גאווה להיות חלק מקהילה שדואגת כל כך לביטחון של כל ילד וילדה.

כשהשמש מתחילה לשקוע בצבעי כתום וזהב, יובל חוזר הביתה מרוצה ובטוח בעצמו. הוא יודע שעם הידע על השבילים המסומנים והזהירות בדרכים, מחכה לו שנה נפלאה, בטוחה ומתוקה בקיבוץ.